

Životné jubileá

Jozef Májovský sa dožíva 90 rokov

Jozef Májovský skromne oslávil 10. 6. 2010 90 rokov. Vynikajúci znalec flóry Slovenska, veľký vedecký talent z rodu neúnavných hľadačov, muž, ktorý neobyčajným spôsobom osvietil slovenský svet botaniky. Botanika bola jeho radosťou i dar plný povinností.

Rodák z Prešova, sa v 1939 roku zapísal na vtedajšiu Filozofickú fakultu Slovenskej Univerzity v Bratislave. Pedagogickú kombináciu prírodopis – zemepis ukončil už na novozriadenej Prírodovedeckej fakulte, s dobrou znalosťou viacerých cudzích jazykov, obzvlášť jazyka latinského. Na Prírodovedeckú fakultu do Botanického ústavu nastupuje na pozvanie PhDr. F. Nábělka v roku 1950. Vznikom katedier a po smrti vtedajšieho vedúceho Katedry botaniky prof. RNDr. J. M. Novackého sa v roku 1956 stáva veľmi mladý vedúcom Katedry a súčasne riaditeľom Botanickej záhrady v Bratislave. Súčasne je menovaný docentom botaniky. Bol vždy obdivuhodne výkonný, jeho pracovitosť mala v sebe čosi strhujúce. Vyučoval, viedol množstvo diplomantov, aspirantov, vykonával viaceré riadiace funkcie. Nikto iný a nikto lepšie ho v tej dobe nemohol nahradiť. Na Prírodovedeckej fakulte bol študijným prodekanom, na Univerzite Komenského aj prorektorom pre výstavbu. Ako riaditeľ Botanickej záhrady v Bratislave sa podieľal na reorganizácii botanických záhrad na vedecko-výskumné pracoviská. Neskôr stál pri zakladaní Biologického pracoviska UK v Turčianskej Štiavničke (dnes v Blatnici, súčasť BZ UK Bratislava).

Objavné výsledky vedeckého výskumu, publikácie i rukopisy sú svedectvom jeho tvorivého ducha, vnímavosti a neúnavnej práce. Všetky aktivity a neobyčajná iniciatíva mali hlboké korene v úprimnej láske k Slovensku a zaujatí pre poznávanie jeho rastlinstva. Pri každom spoločnom stretnutí sme poznali, že pán docent má vo svojej pamäti dodnes celú flóru Slovenska!

My, ktorí sme ho zažili, vieme, že bez jeho zánietenia pre botaniku, nebolo by ani nášho zápalu, nebolo by veľkých dokumentačných zbierok Katedry, cytotaxonomického laboratória, rozsiahlej knižnice, nebolo by ani budovy na Révovej, kde sme všetci jeho žiaci mali a doteraz máme domovskú príslušnosť.

Milý pán docent, tešíme sa, že ste s nami, stále s radami, stále so živým záujmom, nápadmi, tušeniami, schopnosťou vždy pomôcť. Zachovali ste si vzácnu vlastnosť – žičovnosť voči iným, schopnosť tešiť sa.

DANA BERNÁTOVÁ, HELENA ŠÍPOŠOVÁ & KAROL MIČIETA